

YEGAH MUSICOLOGY JOURNAL

<https://dergipark.org.tr/en/pub/ymd>

e-ISSN: 2792-0178

Makalenin Türü / Article Type : Araştırma Makalesi/ Research Article

Geliş Tarihi / Date Received : 30.07.2025

Kabul Tarihi / Date Accepted : 29.08.2025

Yayın Tarihi / Date Published : 30.09.2025

DOI : <https://doi.org/10.51576/ymd.1754563>

e-ISSN : 2792-0178

İntihal/Plagiarism: Bu makale, en az iki hakem tarafından incelenmiş ve intihal içermediği teyit edilmiştir. / This article has been reviewed by at least two referees and confirmed to include no plagiarism.

PERFORMANS PRATİKLERİ VE REPERTUVAR BAĞLAMINDA FRITZ KREISLER'İN KEMAN PERFORMANSI YORUM GELENEĞİNE ETKİLERİ

TAŞDEMİR, Tuna¹

ÖZ

Bu çalışmada, 20. yüzyıl keman virtüözü ve bestecilerinden Fritz Kreisler'in (1875-1962), keman müziğine etkilerinin, yorum geleneği, performans pratikleri ve eserleri bağlamında müzikolojik bir bakış açısıyla incelenmesi amaçlanmıştır. Kreisler'in keman performans üslubu, 19. yüzyılın sonlarından 20. yüzyılın ilk yarısına geçişte belirleyici bir rol oynayarak keman icrasında yeni standartlar oluşmasına yol açmıştır. Çalışmada, Kreisler'in keman çalma tekniği aracılığıyla yorum geleneğine getirdiği yenilikler arasında özellikle sürekli vibrato ve portamento kullanımının dönemin keman icrası üzerindeki devrim niteliğindeki etkileri ayrıntılı biçimde değerlendirilmiştir. Kreisler'in yorumculuğu, birçok kaynakta belirtildiği üzere eserlerin müziksel ifadesini taşıyan incelikli, lirik ve teknik bir üslup temeline dayanmaktadır. Kemandaki teknik ustalığını daima

¹ Dr. Öğr. Üyesi, Malatya Turgut Özal Üniversitesi Sahne Sanatları Bölümü, tunatasdemir41@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0002-3495-3593>

müziğin anlamsal içeriğini vurgulamak için kullanan besteci, özellikle çift sesler, üç ve dört sesli akorlar ve artikülasyon bakımından keman literatürüne önemli katkılar sağlamıştır. Bu bağlamda, Kreisler'in küçük formulu ve kısa eserleri döneminin konser pratiğinde kalıcı bir repertuvar oluşturmuş; bu eserler hem icra tekniklerinin gelişmesine hem de pedagojik repertuvarın zenginleşmesine yardımcı olmuştur. Çalışmada ayrıca Kreisler'in klasik eserler üzerine yaptığı radikal edisyonlar ve kadans düzenlemelerinin tarihsel ve müzikolojik açıdan önemi tartışılmıştır. Özellikle Beethoven, Paganini gibi bestecilerin eserlerine yaptığı düzenlemeler, dönemin performans anlayışında estetik ve pratik açılardan önemli dönüşümlere öncülük etmiştir. Sonuç olarak, Kreisler'in mirasının günümüz keman yorumculuğunda, eğitiminde ve repertuvar seçimlerinde hâlen etkisini sürdürdüğü görülmektedir. Kreisler'in müziksel ifade, teknik yenilik ve bestecilikte yarattığı sentez, 20. yüzyıl ve sonrasındaki keman performans geleneğinin şekillenmesinde temel referans noktalarından biri olarak kabul edilmektedir. Çalışma, Kreisler'in mirasının gelecekteki müzikolojik araştırmalar ve keman performans geleneği açısından taşıdığı önemi vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Fritz Kreisler, keman performansı yorum geleneği, keman repertuarı, sürekli vibrato, kadans.

THE EFFECTS OF FRITZ KREISLER ON THE VIOLIN PERFORMANCE INTERPRETATION TRADITION IN THE CONTEXT OF PERFORMANCE PRACTICES AND REPERTOIRE

ABSTRACT

This study aims to examine the influence of Fritz Kreisler (1875-1962), a 20th-century violin virtuoso and composer, on violin music from a musicological perspective in the context of his interpretive tradition, performance practices, and works. Kreisler's violin performance style played a decisive role in the transition from the late 19th century to the first half of the 20th century, leading to new standards in violin performance. In this study, among the innovations that Kreisler brought to the interpretation tradition through his violin playing technique, especially the revolutionary effects of the use of continuous vibrato and portamento on violin performance of the period were evaluated in detail. As stated in many sources, Kreisler's interpretation is based on a lyrical, elegant and technical style that carries the musical expression of the works. The composer,

who always used his technical mastery of the violin to emphasize the semantic content of the music, made significant contributions to the violin literature, especially in terms of double stops, triads and quartets, and articulation. In this context, Kreisler's small-form and short works formed a permanent repertoire in the concert practice of his period; these works helped both the development of performance techniques and the enrichment of pedagogical repertoire. The study also discusses the historical and musicological significance of Kreisler's radical editions and cadenza arrangements of classical works. In particular, his arrangements of works by composers such as Beethoven and Paganini pioneered significant transformations in the performance approach of his period in terms of aesthetics and practice. In conclusion, it is seen that Kreisler's legacy is still influential in today's violin interpretation, education and repertoire choices. Kreisler's synthesis of musical expression, technical innovation and composition is recognized as one of the main reference points in shaping the violin performance tradition of the 20th century and beyond. The study emphasizes the importance of Kreisler's legacy for future musicological research and the violin performance tradition.

Keywords: Fritz Kreisler, violin performance interpretation tradition, violin repertoire, continuous vibrato, cadenza.

GİRİŞ

Yirminci yüzyıl keman performansı yorum geleneği, teknik ve estetik açılardan önemli değişimlerin yaşandığı, romantik dönemin virtüözite anlayışı ile modern dönemin ifade zenginliğinin iç içe geçtiği bir sürece bağlı olarak gelişmiştir. Bu bağlamda Fritz Kreisler (1875-1962), hem yorumcu hem de besteci olarak keman repertuvarına ve performans geleneğine etki eden müzisyenlerden biri olarak kabul edilmektedir. Avusturyalı keman virtüözü Kreisler, kendine özgü vibrato ve portamento teknikleri ile keman sanatında yeni bir ifade dili oluşturmuş, yazdığı küçük formulu kısa eserlerle döneminin kayıt teknolojisi ve konser pratiklerine uyum sağlamıştır. Yorumculuk açısından kemandaki üslubu, 20. yüzyıl keman icrasına getirdiği yenilikler, konçertolar için yazdığı kadanslar, transkripsiyonlar ve bestelediği eserlerle keman literatürüne önemli katkılar sunmuştur. Ayrıca keman için yazdığı eserler kendinden sonraki kemancılara ilham kaynağı olmuş, keman sanatçılarının günümüzde konser repertuvarlarında yer verdiği besteleri ve düzenlemeleri ile keman müziğini zenginleştirmiştir. Wen'in (2008), birçok yetenekli keman sanatçısının yaşadığı, "keman icrasının altın çağı" olarak adlandırdığı Birinci ve İkinci Dünya

Savaşı arasındaki dönemde (s. 84), Kreisler, çağdaşları arasında keman performansı üslubu dolayısıyla önemli bir yer edinmiştir. Ayrıca bu dönemin sosyolojik ve ekonomik yapısı sebebiyle büyük orkestra eserlerinin sahnelenmesinde yaşanan güçlük, yazdığı kısa eserlerinin önemini artırmış ve Kreisler'in besteleri ile tanınmasında da etkili olmuştur.

Kreisler'in yaşadığı dönemde keman sanatçılarının yorum geleneği, Romantik dönemin getirdiği virtüözütle 20. yüzyıl bestecilerinin eserlerindeki efektif tınları arasında gelişimine devam etmiştir. Kendine özgü tınısının yanı sıra anlatımsal yorumu ile Kreisler, 20. yüzyıl keman yorumculuğu anlayışını derinden etkilemiş, iki dönem arasında keman yorumculuğu açısından bir köprü oluşturmuştur. Ristea-Ciucu'ya (2023) göre, yoğun vibratosu ile birleşen glissandolarının oluşturduğu sıcak tını, Kreisler'in keman performanslarını unutulmaz kılan özelliklerdir (s. 224). Kemandaki tınısı, kemancı çağdaşları tarafından da bilinen ve dikkat çeken Kreisler, birçok kemancıya ilham kaynağı olmuştur. Ozyurek'e (2023) göre, Dördüncü Solo Keman Sonatını Kreisler'e ithaf eden Ysaye, Kreisler'in kemandaki "sıcak ve parlak" tınısının bu sonatı besteleme sürecindeki en büyük etkiye sahip olduğunu belirtmiştir (s. 12). Ayrıca Ysaye, Kreisler'in Viyanalı "ton sihirbazı" olarak anıldığından bahsetmiştir (Kasperek, 1999: 5; akt. Curty, 2003: 47). Aşkın (1996), Kreisler hakkında kemandaki yorumculuğu ve Viyana stilindeki eserleri ile çağdaşlarından ayrıldığını ve gelmiş geçmiş en büyük kemancılardan biri olduğunu belirtmiştir (s. 30). Tüm bu görüşler doğrultusunda Fritz Kreisler'in birçok açıdan keman performans geleneğini etkilediği, kendi dönemindeki ve gelecekteki keman sanatçılarına örnek teşkil ettiği görülmektedir.

Amaç

Bu araştırmanın temel amacı, keman performansı yorum geleneğinde dönüştürücü bir besteci ve virtüöz olan Fritz Kreisler'in, keman yorum geleneği, performans pratikleri ve repertuvar gelişimi üzerindeki etkilerini müzikolojik bir bakış açısıyla incelemektir. Bu doğrultuda çalışma, Kreisler'in icra ve bestecilik yaklaşımlarının, portamento ve vibrato tekniklerinde sağladığı yeniliklerin, geçmiş dönem eserleri üzerine yazdığı kadanslarının ve düzenlemelerinin ve oluşturduğu kısa formlu keman müziği eserlerinin, sonraki dönem keman icrasına, pedagojisine ve repertuvar seçimine nasıl yön verdiğini ortaya koymayı amaçlamaktadır. Ayrıca araştırmada, Kreisler'in eserlerinde kullandığı özgün keman tekniklerinin analiz edilmesi, bestelerinin ve düzenlemelerinin müzik dünyasındaki etkisinin değerlendirilmesi ve bu etkilerin günümüz keman performansı ve konser repertuvarları üzerindeki yansımalarının tespit edilmesi hedeflenmiştir.

Çalışmanın sonuçlarının, Kreisler'in müziksel mirasının kapsamlı biçimde anlaşılmasına ve keman performansına ilişkin literatürdeki mevcut boşlukların giderilmesine katkı sağlaması beklenmektedir.

Önem

Bu çalışmada, birçok kaynakta 'Kreislerian stil' olarak anılan Kreisler'in bestecilik tekniklerinin temel özellikleri, bu tekniklerin keman performans geleneğine yansımaları ve 20. yüzyıl ile günümüz keman yorumculuğu performans geleneği üzerindeki etkileri incelenerek, elde edilen bulguların keman literatürüne sağlayacağı katkının ortaya koyması amaçlanmıştır. Araştırma bulgularının, araştırmacılar, keman sanatçıları, öğretmenler ve öğrenciler için mesleki ve tarihsel bilgiler sunması, Kreisler'in müzik mirasının performans geleneği ve keman pedagojisi açısından sonraki kuşaklar üzerindeki sürekliliğini ve günümüz performans anlayışındaki yansımalarını kapsamlı biçimde anlamalarına yardımcı olması bakımından öneme sahip olduğu düşünülmektedir.

Problem Durumu

Fritz Kreisler, 20. yüzyıl başı keman performans geleneğinde hem yorumcu hem de besteci kimliğiyle öne çıkmış, keman müziği tarihinde kalıcı bir iz bırakmıştır. Ancak, Kreisler'in icra teknikleri, müzikal ifade biçimleri ve bestecilik pratiklerinin keman müziği üzerindeki çok boyutlu etkileri üzerine yapılan çalışmaların sınırlı olduğu gözlemlenmektedir. Özellikle, Kreisler'in keman performansına getirdiği yeniliklerin, küçük formdaki eserlerinin repertuar oluşumundaki rolünün ve klasik eserler üzerine yaptığı kadanslar ile düzenlemelerin günümüz keman icra pratiğine ve pedagojik yaklaşımlara etkilerinin incelenmesi gerektiği düşünülmektedir. Bu doğrultuda, araştırmanın problem cümlesi aşağıdaki gibi oluşturulmuştur.

“Performans pratikleri ve repertuar bağlamında Fritz Kreisler'in keman performansı yorum geleneğine etkileri nelerdir?”

Alt Problemler

- Kreisler'in vibrato ve portamento tekniklerini kullanma biçiminin, keman performansı yorum geleneğine etkileri nelerdir?
- Kreisler'in bestelediği eserlerin ve düzenlemelerinin keman performansı yorum geleneğine etkileri nelerdir?

- Kreisler'in önceki dönem eserleri üzerindeki kadans ve edisyon uygulamalarının, keman performansı yorum geleneğine etkileri nelerdir?

Evren ve Örneklem

Araştırmanın evrenini, Fritz Kreisler'in keman müziği için bestelediği ve düzenlediği tüm eserleri oluşturmaktadır. Örneklemi ise evren içerisinden amaçsal örnekleme yöntemiyle seçilen, araştırmanın konusu ile ilgili bestecinin keman performansı üslubunu yansıtarak bestelediği eserler, önceki dönem bestecilere ait eserlerin düzenlemeleri ve yazdığı kadanslar oluşturmaktadır. Büyükoztürk vd. (2014), amaçsal örneklemeyi, belli özellikleri taşıyarak veya belli ölçütleri karşılayarak derinlemesine araştırma yapılmasını mümkün kılan zengin durumların seçilmesi şeklinde tanımlamışlardır (s. 90).

Sınırlılıklar

Belgesel tarama yöntemi kullanılarak veri elde edilen bu araştırma, Kreisler'e ait ses ve görüntü kayıtları, bestecinin notasına ulaşılabilen eserleri, düzenlemeleri ve kadansları ile sınırlıdır. Ayrıca çalışmada edinilen bilgiler, araştırma konusu ile ilgili günümüze kadar yayımlanmış ve erişime açık makaleler, lisansüstü tezler ve kitaplar gibi bilimsel kaynaklarla sınırlandırılmıştır.

YÖNTEM

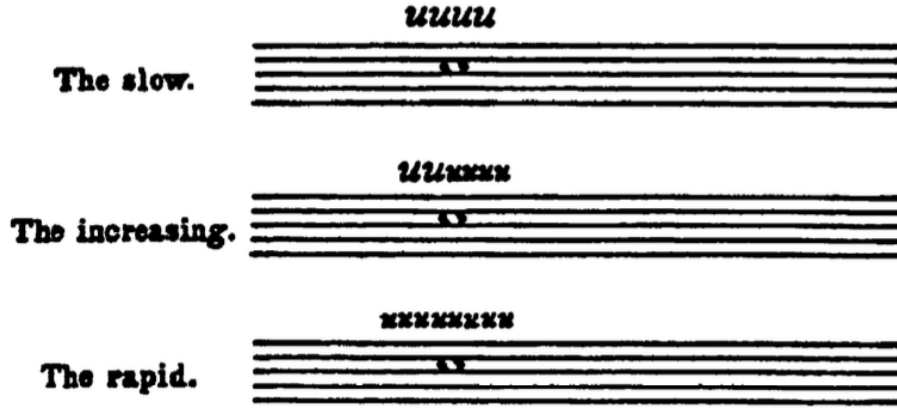
Nitel araştırma yöntemlerinden yararlanılan bu çalışmada, ilgili literatür taranarak elde edilen veriler betimsel olarak analiz edilmiştir. Verilerin elde edilmesinde belgesel tarama yönteminden yararlanılmış, Fritz Kreisler'in eserlerine ve düzenlemelerine ait ulaşılabilen notalar incelenmiş, keman yorumu performans geleneğine ilişkin yapılan bilimsel kaynaklar taranarak konuya ilişkin bilgiler çalışmanın amaçları doğrultusunda kullanılmıştır. Karasar'a (2008) göre belgesel tarama, geçmişteki olguların izlerini taşıyan görsel/işitsel kayıtlardan ve yazılı belgelerden veri toplanması yöntemi şeklinde tanımlanmıştır (s. 183). Elde edilen veriler araştırmanın alt problemleri doğrultusunda betimsel olarak analiz edilerek yorumlanmıştır. Yıldırım ve Şimşek (2011), betimsel analiz yönteminde, çalışmada elde edilen verilerin önceden belirlenen temalara göre özetlenerek yorumlandığını, neden-sonuç ilişkilerinin irdelenerek birtakım sonuçlara ulaşıldığını belirtmiştir (s. 224).

BULGULAR

Kreisler'in Vibrato ve Portamento Kullanımı Açısından Keman Performans Geleneğine Etkileri

Kemanda vibrato tekniği, 19. yüzyıl ve öncesinde genel olarak eserin belli cümlelerinde lirik ifadeyi artırmak ve dramatik etkinin sağlanması amacıyla kullanılmıştır. Brown (1988), vibrato tekniğinin kullanım biçimine yönelik yaklaşımın 19. yüzyılın sonuna doğru, Fransız-Belçika keman ekolünün etkisiyle değiştiğini ve yeni bir estetik anlayışa ulaşıldığını belirtmiştir (s. 110-111). Aynı dönemde yaşayan bazı ünlü keman sanatçıları hâlen vibrato kullanımının eski kullanım biçimini savunmuşlarsa da özellikle 20. yüzyıldan itibaren sürekli vibrato kullanımı kemancılar arasında yaygınlaşmıştır. Örnek olarak Auer (1921), vibrato tekniğinin bir pasajı süslemek için kullanılması gerektiğini, sürekli vibrato kullanımının “sanatsal olmayan bir veba” olduğunu belirtmiştir (s. 59). Dolayısıyla sürekli vibrato kullanımının süslemeden farklı bir estetik ifade aracı olarak kabul edilmesi, keman sanatçıları arasındaki tartışmalara dayalı bir sürecin sonucunda kabul görmüştür.

Önceki dönemlerde sistematik bir kullanıma sahip olmayan vibrato, farklı keman sanatçıları ve öğretmenlerine göre farklı terimlerle anılmıştır. Konuyla ilgili olarak Brown (2002), vibrato için Leopold Mozart'ın Tremulant ve Tremoleto, Spohr'un tremolo, Pierre Baillot'un ondülasyon, Charles de Bériot'un sons vibrés ve Hermann Schröder'in tremolando, vibrato, balancement terimlerini kullandığını belirtmiştir (s. 517). Günümüzde nota üzerinde karakteristik kullanımlar dışında belli bir gösterim biçimi olmayan vibrato tekniği, 19. yüzyıl öncesinde bestelenmiş bazı eserlerde nota üzerinde yazıyla ve şematik olarak gösterilmiştir. Bunun sebebinin, sürekli vibrato'nun aksine sadece belirlenmiş pasajlarda süsleme tekniği olarak kullanılması olduğu söylenebilir. Ayrıca keman üzerinde nasıl uygulanması gerektiğine ilişkin bilgi sağlanması amacıyla vibrato tekniğinin nota üzerinde şematik olarak gösterildiği kaynaklara ulaşılabilir. Konu ile ilgili örnek görsel Nota 1'de sunulmuştur.

Nota 1. Vibrato (Tremoleto) Tekniğinin Uygulanışının Nota Üzerinde Gösterimi (Mozart, 1985: 204).

Eserin tamamında vibrato tekniğine yer veren Kreisler, eserin daha duygusal ve akıcı bir ifadeye sahip olmasını sağlamıştır. Kemandaki hızlı ve sürekli vibrato tekniği, Kreisler'in önceki dönemlerde yaşamış keman sanatçılarından yorumlama açısından ayrışmasında belirleyici unsurlardan biri olmuştur. Sadece ağır tempolu duygusal melodilerde değil hızlı ve teknik pasajlarda da vibrato tekniğini kullanarak, her notaya yeni bir estetik anlam katmıştır. Bu yönüyle bestecinin keman performans geleneğine devrimsel bir katkıda bulunduğu, önceki dönemin net ve sade müzik anlayışına karşın Kreisler'in, kemanın tınısını ciddi bir değişikliğe uğrattığı söylenebilir.

Bestecilik konusunda her ne kadar Avusturya stilinde eserler üretmiş olsa da keman stili açısından Kreisler, Paris Konservatuvarı'nın keman üslubuna sahiptir. Pace'nin (2012: 677-678) belirttiği üzere, daha gelenekçi Alman ekolüne kıyasla Fransız-Belçika ekolünde vibrato daha yaygın kullanılmış, Paris Konservatuvarı öğretmenlerinin etkisi ile burada yetişen keman sanatçıları bu tekniği benimsemiştir. Birçok kaynakta "Fransız Vibratosu" şeklinde anılan sürekli vibrato, Silvela'ya göre (2001: 147), Wieniawski, Kreisler ve Ysaye (Wieniawski'nin öğrencisi) gibi ünlü kemancıların, Paris Konservatuvarı keman profesörü Massart'ın görüşlerini benimsemeleri ve keman performanslarında sıkça yer vermelerinden dolayı bu ismi almıştır (akt. Dağ, 2011: 113-114). Kreisler de bu ekolde yetişen bir kemancı olarak müzik yaklaşımını öğretmenleri ve çağdaşı olan kemancılardan etkilenerek özgün biçimine ulaştırmıştır. Curty'e (2003) göre de Wieniawski stilinde bir vibrato tekniği kullanan Kreisler'in tonunda farklı bir renk bulunmaktadır (s. 46).

Stowell (2008), 1920'lerin sonlarına doğru sürekli vibrato biçiminin çağdaşlarının yorum anlayışını değiştirdiğini, vibrato'nun sadece bir süsleme olarak değil kemanda elde edilen hoş tınının bir bileşeni olduğunun kabul görmesine neden olduğunu belirtmiştir (s. 131). Kapçak

Işıksungur ve Çilden'e (2016) göre bu yorum anlayışının etkisi çağdaşları olan keman sanatçıları üzerinde de fark edilen Kreisler'in sürekli vibrato tekniği, dönemin ünlü kemancısı Jascha Heifetz'e de ilham kaynağı olmuştur (s. 243-244). Tüm bu görüşler doğrultusunda Fritz Kreisler'in keman yorum geleneğine en bilinen katkısının, teknik yeterlilik ile lirik anlatımı birleştiren yorum stili olduğu söylenebilir. Bu stilin, 20. yüzyılda yaşamış her kemancıya esin kaynağı olduğu ve günümüze dek etkisini sürdürdüğü görülmektedir.

Kreisler'in keman performansındaki duygusal etkiyi güçlendirmek için vibrato tekniği ile birlikte kullandığı diğer keman çalma tekniği portamento'dur. Bir sestene diğerine geçerken aradaki seslerin kısa ve ani, çabuk ama yumuşak bir geçişle duyurulduğu teknik (Aktüze, 2010: 474), kemanda aralıkları yakın iki notanın, parmağı tuşeden kaldırmadan ve iki ses arasında kaydırılarak çalınması şeklinde uygulanmaktadır. Kreisler keman performanslarında, özellikle romantik türdeki eserlerde duygusal ifadenin vurgulanması amacıyla bu tekniğe sıkça yer vermiştir. Örnek olarak bestecinin "Liebesleid" (Aşk Acısı) adlı eserini seslendirdiği kayıtlarda sıkça kullandığı portamento'nun, eserin melankolik karakterdeki romantik temasını güçlendirdiği söylenebilir. Sürekli vibrato ile birlikte keman performansında sıkça yer verdiği portamento, bestecinin stilini oluşturan temel keman çalma tekniklerindendir.

Kreisler'in Bestecilik Açısından Keman Performansı Yorum Geleneğine Etkileri

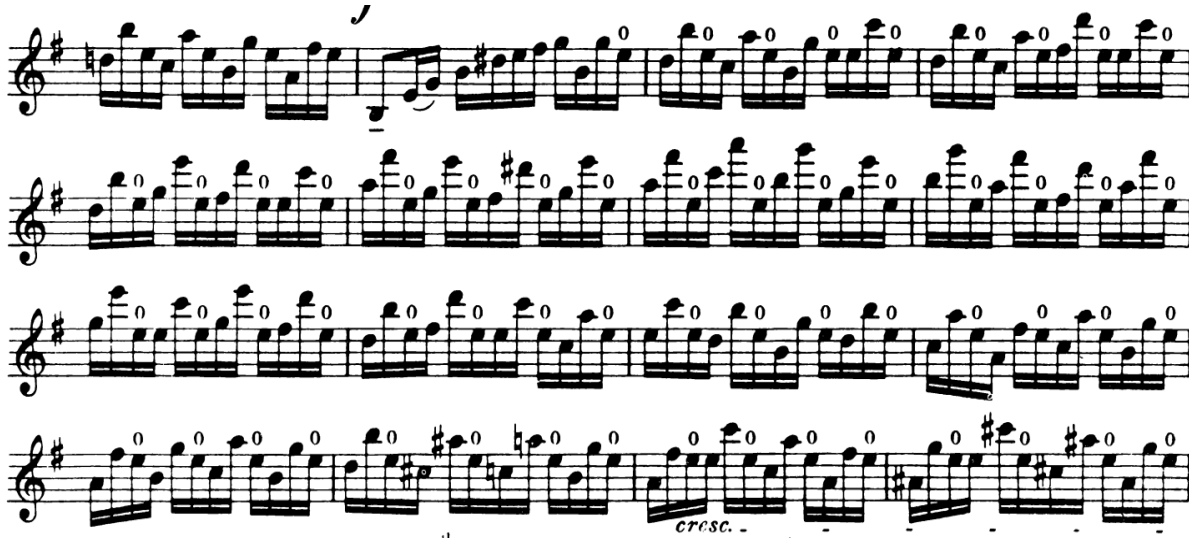
Sahip olduğu bestecilik yaklaşımı ile özgün bir üsluba sahip olan Kreisler, müzik dünyasında "Kreisler Tarzı" (Kreislerian Style) diye anılan 18. ve 19. yüzyıl müzik geleneklerine göndermeler içeren eserleriyle tanınmıştır. Duygusal derinlik ve zengin melodik çizgiler barındıran eserleri, genellikle nostaljik bir ifade ve keman çalma tekniklerinin zarif kullanımını içermektedir. Lirik, akılda kalan ve şarkı söyler gibi (cantabile) seslendirilen melodiler üzerine kurulmuş müziği, Geç Romantik Dönem özelliklerine sahiptir. Art arda seslendirilen, bir bölümü hüznü içeren (örn. Liebeslied), diğer bölümü neşeli (örn. Liebesfreud) yapıda olan eserleri ile duygu değişimlerini ustaca dengelediği yapıtları, bestecinin stil özelliklerindendir.

Keman çalma tekniklerindeki ustalığını yorumlama becerisi ile birleştiren Kreisler, virtüözitenin bir gösteriş aracından ibaret olmadığı, teknik yeterliliğin müzikal anlatıma hizmet etmesi gerektiği fikrini benimsemiştir. Kendi eserlerinde de yer verdiği keman çalma tekniklerini müziksel bir ifade aracı olarak kullanmış, dinleyiciyi sahip olduğu teknik yeterlilik açısından değil, yorumlamadaki müzik stili ve anlatım biçimi ile etkilemeyi başaramıştır. Bu eserleri White (2022), kendi müzik

stilinde yazdığı eserler, farklı bestecilerin stilinde yazılan (in the style of...) eserler, farklı çalgılar için düzenlemeler ve kadanslar olmak üzere dört kategoride incelemiştir (s. 11).

Bestelediği küçük formulu kısa eserlerle keman repertuvarına zengin içerikli eserler üreten Kreisler, farklı zorlukta birçok keman çalma tekniğinin uygulandığı konser parçalarıyla tanınmıştır. Zengin bir müziksel yapı içeren bu eserler, virtüözüte gerektiren keman çalma tekniklerini ve duygusal ifadelerle yönelik oluşturulan farklı anlatım biçimlerine sahiptir. Eserlerinde çift sesli pasajlar, hızlı gam ve arpejler, üç-dört sesli akorların yanı sıra pizzicato, ricochet, flageolet, kendi stilini yansıtan glissando, portamento ve sürekli vibrato gibi tekniklere yer vermiştir. Bu teknikleri kemandaki yeterliliğini göstermek ve dinleyicileri bu şekilde etkilemek için değil zarif ve ölçülü bir müziksel ifade amacıyla kullanmıştır. Genel anlamda 20. yüzyılın uyumsuz seslere dayalı, geleneksel çokseslilikten uzak ve atonallığe karşı çıkan bir müzik anlayışına sahiptir (Schueneman, 1996: 41-42). Bundan dolayı eserlerinde 19. yüzyıl müzik özelliklerine yer vermiş, birçok kaynağa göre Avusturya müzik stilini benimsemiştir. Özellikle Caprice Viennois, Liebeslied, Liebesfreud, Schön Rosmarin, Tambourin Chinois gibi eserleri, salon müziğinin en çok bilinen ve konser repertuvarlarında yer alan kısa eserlerindendir. Bu eserler farklı sanatçılar ve besteciler tarafından da beğeni toplamıştır. Örneğin Liebesleid ve Liebesfreud eserleri Rachmaninov tarafından da solo piyano için düzenlenip plak kaydı yapılmıştır. Bu durumla ilgili olarak Kreisler'in eserlerinin kendi döneminin ötesinde olduğu, farklı enstrümanlar ve icracılar aracılığıyla yaşadığı ve müziğinin evrensel geçerliliğe sahip olduğu söylenebilir.

Keman pedagojisi açısından incelendiğinde, günümüzde orta ve ileri seviye keman öğrencilerinin sıklıkla çalıştığı parçalar arasında Kreisler'in birçok eseri bulunmaktadır. Örneğin “Praeludium and Allegro”, “Sicilienne ve Rigaudon”, “Liebesleid” gibi eserler, genç kemancıların teknik, müzikalite ve stil duygularını geliştirmeleri için kullanılan eğitim kaynakları olarak kabul edilebilir. Bu eserler çalma teknikleri bakımından zengin bir içerik sunarken, etütlerden daha melodik ve konser repertuvarlarında yer alması bakımından uygun olduğu için, keman öğrenim sürecini daha keyifli ve işlevsel bir hâle getirdiği düşünülebilir. Örnek olması açısından bestecinin Praeludium and Allegro eserinin, etüt yapısına benzeyen, konum değişikliğinin sıralı bir biçimde uygulandığı kısım Nota 2’de sunulmuştur.

Nota 2. *Praeludium and Allegro Eserinde Konum Değişikliğinin Sıralı Uygulandığı 66-81 Arasındaki Ölçüler* (<http1>).

Yaşadığı dönemdeki gramofon kayıt teknolojisinin sınırlı özellikleri, bestecinin kısa eserler bestelemesinin sebeplerinden biri olarak düşünülebilir. Bu dönemin teknolojisi, genellikle üç veya dört dakikalık kayıtlar yapılabilmesini mümkün kıldığından, besteciler küçük formulu kısa parçalar, minyatürler bestelemeye yönelmişlerdir. Kreisler'in kısa süreli eserleri, gramofonun sınırlı kayıt süresiyle ideal uyumu sayesinde hem kayıt teknolojisinin yeterliliklerine hem de geniş kitlelere ulaşma amacına hizmet etmiştir. Benzer bir görüş bildiren Katz (2004), Kreisler'in kısa eserlerini, süreleri bakımından gramofon için tasarladığından bahsetmiştir (s. 35).

Kreisler'in besteciliğiyle ilgili en ilgi çekici durumlardan biri de kendi yazdığı eserlerinden bazılarını eski dönem bestecilere ait yapıtlar gibi sunmasıdır. Eski bir müziğin keşfi gibi hissedilen bu eserler dinleyicide heyecan uyandırmış ve büyük ilgi görmüştür. Her ne kadar bu durum müzik dünyasında bir skandal olarak görülse de Potter (2014), bunun sebebini bestecinin mütevazı kişiliğine dayandırmış, Kreisler'in konserlerinde kendine ait fazla sayıda eser seslendirmenin küstahça karşılanabileceğini düşünmesinden dolayı böyle bir yol tercih ettiği görüşünü bildirmiştir. Bir tartışmaya yol açılmaksızın araştırmacılar tarafından bu eserlerin, müziksel özellikleri dolayısıyla kesin bir görüşle Kreisler'e ait olduğu söylenmektedir. Örnek olarak Thomson (1990), La Gitana (Arabo-Spanish Gypsy Song of the 18th Century) eserinin, Francoeur, Pugnani ve Porpora gibi bilinen bestecilerin üslubunda yazılan, Kreisler'in özgün kısa eserlerinden biri olduğunu belirtmiştir (s. 27). Yaşadığı dönemin konser repertuarı geleneğine etki etmiş, büyük formulu eserlerin seslendirildiği bu konserlerin sonunda mutlaka kendine ait kısa eserlerini eklemiştir. Zamanla bu kısa eserleri konserlerinin sonunda çalması için besteciye, dinleyici

tarafından tezahürat yapıldığına yönelik bilgiler bulunmaktadır. Dinleyicinin olumlu tepkisi ve konser beklentilerini de karşılayan bu durumdan dolayı günümüz konserlerinde dahi bu geleneğin sürdürüldüğü, kısa eserler seçilirken Kreisler'e ait yapıtlara sıklıkla yer verildiği görülmektedir.

Kendinden önceki dönem bestecilerinin eserlerini düzenleyen Kreisler, büyük formlu ve orkestra eşlikli eserleri, piyano eşlikli ve oda müziğine uygun biçime dönüştürmüştür. Bu sayede keman literatürü için daha fazla seslendirilebilir eser üreten besteci, birçok eserin günümüzde standart salon müziği haline gelmesine katkı sağlamıştır. Resitallerde sıklıkla çalınan Paganini'nin La Campenella eserinin keman piyano uyarlamasını ilk olarak Kreisler'in yaptığını söyleyen Paftalı Botazzini'ye (2012) göre, düzenleme sürecinde bestecinin eserde birçok değişiklik yaptığını hatta eseri kısaltarak farklı bir son ile bitirdiğini belirtmiştir (s. 28).

Düzenlemelerinde eser üzerinde de bazı değişiklikler yapan Kreisler'in, melodik yapıya uygun fakat yazıldığı dönemin aksine kendi müzik stiline uygun, Romantik Dönem armonisine sahip piyano eşlikleri yazdığı görülmektedir. Barok Dönem'de yazılmış olsa da bir eseri daha romantik bir yorum atmosferine sokmak adına böyle bir yorum kattığı görülmektedir. Bach'ın Air on G String eseri için kendi yazdığı piyano eşliği bu duruma örnektir. Bestecinin belki de en cesur girişiminin Paganini'ye ait 1. Keman Konçertosu'na yaptığı düzenleme olduğu söylenebilir. Günümüzde alışılmayan bir uygulama olsa da Kreisler, Paganini'nin orkestra eşlikli bu eserinin ilk bölümünü kendi plak kaydı için radikal bir biçimde değiştirmiştir. Kreisler, eserin girişini neredeyse tamamen yeniden bestelemiş ve kendi üslubuna uygun daha romantik bir melodik çizgi oluşturmuştur. Bu yönüyle besteci, bir keman performansının yorumu için tartışmalara yol açacak olsa dahi keman müziğine yönelik radikal fikirlerini hayata geçirmekten çekinmemiştir.

Kreisler'in Yazdığı Kadanslar Açısından Keman Performansı Yorum Geleneğine Etkileri

Yazdığı kadanslar açısından da keman performans geleneğine büyük etkisi olan Kreisler, kendi döneminin müzik anlayışına göre cesur diye nitelendirilebilecek yeniliklerle tanınmıştır. Örnek olarak Beethoven'ın Klasik Dönem özelliklerini taşıyan Keman Konçertosu Op.61 için yazdığı kadans, Romantik Dönem'in izlerine sahip, virtüözite gerektiren bir yapı sergilemektedir. Kanonik özellikler taşıyan, konçertodaki müzikal cümlelerin tamamını karşılayan ve eseri belki de en iyi biçimde tamamlayan Kreisler'in kadansı, birçok kaynağa göre günümüz keman sanatçılarının konserlerinde en fazla tercih ettikleri kadanstır (Schueneman, 1996: 30; Erengönül, 2020: 43; Sulla, 2023: 36-37). Diğer bir deyişle Kreisler'in kadansının, kayıt ve konser pratiklerinde en çok tercih

edilen, konservatuvarlarda en çok öğretilen, âdeta eserin bir parçası olma niteliği kazanmış, dolayısıyla keman sanatçılarının performans kararlarını etkileyen bir kadans olduğu söylenebilir. Kadansın bir kesiti örnek olarak Nota 3’te sunulmuştur.

Nota 3. Beethoven Keman Konçertosu İçin Kreisler Tarafından Yazılan Kadans (<http2>).

Bu eser dışında Brahms’ın keman konçertosu Op.77 ve Paganini’nin Keman Konçertosu No.1 Op.6, Mozart’ın 3, 4, 5 ve 6 numaralı Keman Konçertoları, Tchaikovsky’nin Keman Konçertosu Op.35, Tartini’nin Devil’s Trill Sonatı ve Viotti’nin Keman Konçertosu No.22 için yazdığı kadanslar da günümüz keman sanatçıları tarafından sıklıkla seslendirilen ve Kreisler’in en bilinen kadanslarındandır.

Genel olarak müziğinde gösteriştten kaçınan ve teknik yeterliliğin müziğin ifadesi amacıyla kullanılması gerektiğini savunan besteci, yazdığı kadanslarda virtüöziteyi öne çıkarırken kendi müzik stilinden taviz vermemiştir. Schueneman (1996), özellikle kadans bölümlerini seslendirirken Kreisler’in kemandaki rakipsiz ustalığını ve müziğin güzelliğini büyük bir beceri ile yansıttığını belirtmiştir (s. 43). Bestecinin yazdığı kadanslarda eserin anlatımını güçlendirdiği, solistin çalgıdaki ustalığını sergileyebileceği nitelikte keman çalma tekniklerine yer verdiği, bunun yanında eserin bestecisinin müzik anlayışını ve melodik yapısını yansıttığı görülmektedir. Örnek olarak Tartini’nin Devil’s Trill Sonatının sonuna yazdığı kadansta Kreisler, eserin içeriğine uygun, trill’li çalınan çift seslere, ayrıca üç ve dört sesli akorlara yer vermiştir. Osa’ya (2010) göre Tartini’nin bestecilikte ustalığını sergilemek için kemana seçmesinin uygun bir örneği ve bestecinin keman repertuarı içerisindeki en büyük başarısı olan eser (s. vii), Kreisler’in yazdığı kadans ile

tanınmasına ve kemandaki ustalığını sergilemesine önemli bir katkı sağlamıştır. Eserin kadansının ilgili kesitine ait örnek görsel Nota 4'te sunulmuştur.

Nota 4. Devil's Trill Sonati İçin Kreisler Tarafından Yazılmış Kadansın Bir Kesiti (http3).

SONUÇLAR

Bu çalışmanın amacı, Fritz Kreisler'in keman performansı yorum geleneğine etkilerinin bestecinin keman performans yorumu, keman stilini oluşturan çalma teknikleri, bestelediği ve düzenlediği eserleri ile önceki bestecilerin eserleri için yazdığı kadansları açısından incelenmesidir. Araştırmanın sonucunda elde edilen bulgular doğrultusunda, Kreisler'in keman literatürüne yaptığı katkıların çok boyutlu olduğu ve günümüz keman performans geleneğinde hâlen belirleyici bir rol oynadığı tespit edilmiştir.

İncelenen görsel ve işitsel kaynaklara dayalı olarak Kreisler'in keman performansı geleneği içerisinde çalma teknikleri açısından yaptığı yeniliklerin başında sürekli vibrato ve portamento kullanımının geldiği belirlenmiştir. Bu tekniklerin dönemin keman yorumculuğu anlayışına getirdiği yenilikler dolayısıyla Kreisler'in, keman performansı yorum geleneğine yönelik algıyı dönüştürmesinin devrim niteliğinde olduğu söylenebilir. Kreisler'in sürekli vibrato kullanımını bir ifade aracı olarak standartlaştırması, çağdaşları ve sonraki dönem keman sanatçıları tarafından da benimsenerek günümüz keman yorum geleneğinde bir norm haline gelmiştir (Brown, 1988; Stowell, 2008). Kreisler'in, döneminin keman performans yorumundaki bu yenilikler, virtüözite ile duygusal anlatımın birleşmesini sağlayarak keman yorumunda yeni bir estetik değer

kazanmasını sağlamıştır. Özellikle Kreisler'in keman performansında uyguladığı yoğun ve sürekli vibrato tekniğinin Jascha Heifetz gibi dönemin önemli keman sanatçılarına ilham verdiği ve onların da performans pratiklerini etkilediği kaynaklarda belirtilmiştir (Kapçak Işıksungur ve Çilden, 2016). Bu durum, Kreisler'in keman performansı yorum geleneğindeki etkisinin kendi döneminin sınırlarını aşarak günümüze kadar süregeldiğini göstermektedir.

Kreisler'in küçük formlu ve kısa eserlerinin kendi dönem koşulları bağlamında da önemli olduğu görülmektedir. Kayıt teknolojisinin sınırlı imkanlara olması sebebiyle kısa süreli eserlerin üretilme zorunluluğu, Kreisler'in besteciliği üzerinde belirleyici bir unsur olmuştur. Bu zorunluluğa rağmen başarıyı sağlayan besteci, eserleriyle konser repertuvarlarında kalıcı bir yere sahip olmuş, zorluk düzeylerindeki çeşitlilik dolayısıyla pedagojik açıdan da bu eserler önemli bir materyal oluşturmuştur (Katz, 2004). Kreisler'in eserlerinin pedagojik açıdan taşıdığı özellikler, genç kemancıların müzikalitetlerini ve teknik gelişimlerini sağlama yolunda halen etkin şekilde kullanılmalarına sebep olmuştur. Bu durum, Kreisler'in küçük formdaki kısa eserlerinin, eğitim-öğretim repertuvarının da işlevsel bir parçası haline geldiğini göstermektedir.

Çalışmada ayrıca Kreisler'in önceki dönemde yazılmış eserler üzerine yaptığı düzenlemeler ve kadanslarının tarihsel ve müzikolojik önemi vurgulanmıştır. Kreisler'in Beethoven, Brahms ve Paganini gibi bestecilerin konçertolarına yazdığı kadansların, araştırma için ulaşılan kaynaklara göre günümüzde konser icralarında sıklıkla tercih edildiği belirlenmiştir. Özellikle Beethoven'in Keman Konçertosu için yazdığı kadansın, bu eserin bir bölümü olarak kabul edilerek en fazla seslendirilen kadans olduğu ortaya çıkmaktadır. Müziksel yapıları açısından bu kadansların, orijinal eserlerin müzikal bütünlüğünü korumakla birlikte, Kreisler'in virtüözitesini yansıtan teknik öğeler içermesi sebebiyle, performans repertuvarında standart hâle geldiği görülmektedir (Schueneman, 1996; Sulla, 2023). Kreisler'in kadanslarının günümüz performans pratiğinde hâlâ öncelikli tercihlerden olması, bestecinin bu alanda kalıcı bir iz bıraktığının açık bir kanıtı olarak düşünülebilir.

ÖNERİLER

Gelecekte yapılacak çalışmalara yönelik Kreisler'in eserlerinin sahip olduğu müziksel öğeler açısından analizlerinin daha ayrıntılı şekilde yapılması ve pedagojik boyutlarının detaylandırılması önerilmektedir. Özellikle Kreisler'in küçük formlu kısa eserlerinin, keman öğrencilerinin kemandaki teknik ve müzikalite gelişimleri üzerindeki etkisi, bilimsel açıdan ele alınıp farklı

yaklaşımlara dayalı olarak incelenebilir. Kreisler'in keman performans yorumuna ilişkin konser kayıtlarının karşılaştırmalı analizi yapılarak, bestecinin kendi yorumu ile sonraki dönem sanatçıların yorumları arasındaki benzerlik ve farklılıklar incelenebilir. Böylece keman performansı yorum geleneğinin tarihsel gelişimi hakkında çıkarımların elde edilebilmesi mümkündür. Kreisler'in önceki dönem bestecilerine ait eserler için yazdığı kadansların günümüz keman sanatçıları tarafından tercih edilme nedenleri üzerine yapılacak çalışmalar da performans pratiği geleneğinin tarihsel ve kültürel bağlamda anlaşılmasına yardımcı olabilir. Ayrıca farklı bestecilere ait eser düzenlemeleri veya uyarlamaları, içerdikleri müziksel özellikler ve keman literatürüne sunduğu katkılar bakımından incelenebilir. Aynı dönemde Klasik Türk müziğinde keman icrasının incelendiği çalışmalar olsa da (Demirdirek, 2024), Batı müziği keman performansı ile karşılaştırmalı incelemelerin yapılması, araştırmanın önerileri arasındadır. Farklı bestecilerin yazdıkları kadanslar, diğer bestecilerin yazdığı kadanslarla müziksel özellikleri ve keman çalma teknikleri açısından karşılaştırmalı olarak analiz edilebilir, bu kadansların keman sanatçıları tarafından kullanım sıklığı ve sebepleri de incelenebilir.

KAYNAKLAR

- Aktüze, İ. (2010). *Müziği anlamak ansiklopedik müzik sözlüğü*. (Üçüncü basım). İstanbul: Pan Yayıncılık.
- Aşkın, C. (1996). *Early recorded violinists*, [Doctorate dissertation]. University of London, London.
- Auer, L. (1921). *Violin playing as I teach it*. New York: Frederick A. Stokes Company.
- Brown, C. (1988). Bowing styles, vibrato and portamento in Nineteenth-Century violin playing. *Journal of the Royal Musical Association*, 113(1), 97-128. <https://www.jstor.org/stable/766271> (Erişim tarihi: 22.05.2025)
- Brown, C. (2002). *Classical and Romantic performing practice 1750–1900*. New York: Oxford University Press.
- Büyüköztürk, Ş., Kılıç Çakmak, E., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş. & Demirel, F. (2014). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. (18. Baskı). Ankara: Pegem Akademi.
- Curry, A. (2003). *A pedagogical approach to Eugène Ysaÿe's Six Sonatas for Solo Violin, Op. 27* (Doktora tezi). Erişim adresi: ProQuest Dissertations and Theses Global. (Order No. 0805037)

- Dağ, Ö. D. (2011). Keman vibratosu ile ilgili 18. yüzyıldan günümüze değişen yaklaşımlar. *Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 13(2), 105-118. (Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/321511>), (Erişim tarihi: 22.05.2025)
- Demirdirek, S. B. (2024). 20. yüzyılın ilk yarısında klasik Türk müziği keman icrasında üslup ve tavır. *Yegah Müzikoloji Dergisi*, 7(4), 1033-1056. DOI: 10.51576/yemd.1579400
- Erengönül, G. (2020). *Henryk Wieniawski'nin Op.15 Keman ve Piyano için Orijinal Bir Tema Üzerine Çeşitlemeler adlı eserinin keman çalma tekniği ve müzikal yorum bakımından incelenmesi*. (Yayımlanmamış sanatta yeterlik eser metni). Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü, İstanbul.
- Kapçak Işıksungur, B., & Çilden, Ş. (2016). Kemanda 20. yüzyıl vibrato kullanımı. *Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 18(1), 241-249. (Erişim adresi: <https://dergipark.org.tr/tr/pub/trakyasobed/issue/30208/326040>), (Erişim tarihi: 23.05.2025).
- Karasar, N. (2008). *Bilimsel araştırma yöntemi kavramlar-ilkeler-teknikler*. (18. Baskı). Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Katz, M. (2004). *Capturing wound: How technology has changed music*. Berkeley and Los Angeles: University of California Press.
- Mozart, L. (1985). *A treatise on the fundamental principles of violin playing* (Second ed.). London: Oxford University Press.
- Osa, R. T. (2010). *Violin dreams: a glimpse into the magnificent and expansive instrument's repertoire* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). California State University, Northridge.
- Ozyurek, C. (2023). Ysaÿe's Six Solo Sonatas for Violin Op.27: Sonatas of the past and the future (Yüksek lisans tezi, California State University, Northridge). (Erişim adresi: <https://scholarworks.calstate.edu/downloads/db78tk288>), (Erişim tarihi: 23.05.2025).
- Pace, I. (2012). Instrumental performance in the nineteenth century. C. Lawson, & R. Stowell, (Ed.), *The Cambridge History of Musical Performance* içinde, (ss. 643-695). New York: Cambridge University Press. DOI: 10.1017/CHOL9780521896115.027
- Paftalı Botazzini, Z. (2012). *La Campanella ve Zigeunerweisen: Kemandan viyolaya iki uyarılama*. (Yayımlanmamış sanatta yeterlik eser metni). Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Potter, T. (2014). Notlar. (Erişim adresi: <https://www.hyperion-records.co.uk/c.asp?c=C1027#:~:text=From%20the%20start%20Kreisler%20programme,d,as%20Pugnani%20and%20Couperin%21%20Kreisler>), (Erişim tarihi: 23.05.2025).
- Ristea-Ciucu, C. (2023). Six miniatures for violin and piano composed by Fritz Kreisler: Formal analysis and aspects of the accompaniment technique. *Artes. Journal of Musicology*, 27(27-28), 224-245. DOI: 10.35218/ajm-2023-0013

- Schueneman, B. R. (1996). The search for the minor composer. *Music Reference Services Quarterly*, 5(2), 25-47. DOI: 10.1300/J116v05n02_02
- Stowell, R. (2008). Technique and performing practice. (Twelfth ed.). R. Stowell (Ed.), *The Cambridge Companion to the Violin* içinde, (ss. 122-142). New York: Cambridge University Press.
- Sulla, M. (2023). *Dots, cadenzas, and recordings: Three case studies in musical authority* (Yüksek lisans tezi). Erişim adresi: ProQuest Dissertations and Theses Global. (Order No. 30632168)
- Thomson, J. A. (1990). *The gypsy in violin music: A lecture recital featuring the music of Kreisler, Ravel, and Sarasate; together with three recitals of music by Bartok, Beethoven, Chausson, Dvorak, Schoenberg, Schubert, Shostakovich, and Tchaikovsky* (Doktora tezi). Erişim adresi: ProQuest Dissertations and Theses Global. (Order No. 9114142)
- Wen, E. (2008). The Twentieth Century. R. Stowell (Ed.), *The Cambridge Companion to the Violin* içinde, (ss. 79-91). New York: Cambridge University Press.
- White, W. D. (2022). *Violin performance influences of Fritz Kreisler* (Doktora tezi, University of Nevada, Las Vegas.). (Erişim adresi: <https://oasis.library.unlv.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=5632&context=thesesdissertations>) (Erişim tarihi: 22.05.2025)
- Yıldırım, A. & Şimşek, H. (2011). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. (Sekizinci baskı). Ankara: Seçkin Yayıncılık.

Web Kaynakları

- http1: https://s9.imslp.org/files/imglnks/usimg/e/e1/IMSLP299915-PMLP245138-Kreisler_-_Praeludium_and_Allegro_-_Violin.pdf
- http2: <https://canalparaviolinistas.com/wp-content/uploads/2020/03/Kreisler-Cadenzas-to-Beethoven-Violin-Concerto.pdf>
- http3: https://s9.imslp.org/files/imglnks/usimg/8/81/IMSLP289847-PMLP346890-Tartini-Kreisler_vl.pdf

EXTENDED ABSTRACT

The main purpose of this study is to examine from a musicological perspective the influence of Fritz Kreisler, one of the leading violin virtuosos and composers of the 20th century, on the interpretive tradition of violin performance in the context of interpretive tradition, performance practices, and repertoire. Kreisler developed a unique style in violin performance by blending the virtuosity of the Romantic Period with the richness of expression of the 20th century. This has led

to both technical and aesthetic transformation in the tradition of violin performance. Qualitative research methods were used in this study, which was conducted from a historical perspective. Existing academic sources, theses, dissertations, scientific articles and books, as well as Kreisler's sheet music and voice recordings were analyzed to evaluate Kreisler's influence on the interpretation tradition. In the data collection process, documentary scanning method was used and the data obtained were analyzed with descriptive analysis method. One of Kreisler's most significant contributions to the interpretive tradition is his innovations in vibrato and portamento techniques. Previously used to increase the dramatic effect in certain passages, vibrato began to be used systematically as a continuous means of expression with Kreisler. This is regarded as a revolutionary development in violin performance. By using vibrato continuously, Kreisler increased the emotional depth of the works and established a permanent standard in performance practice. Similarly, Kreisler, who also used the portamento technique extensively, created a new aesthetic understanding in interpretation by making melodic transitions smoother and more expressive. As a composer, Kreisler also made important contributions to the repertoire. Especially his small-form short works are of great importance in terms of recording technology and concert practices of the period. These works became popular during the period when short-term recordings were common and were frequently preferred in concert repertoire. In addition, Kreisler's presentation of his own compositions as anonymous at first, and his later declaration that these works were his own, had a wide resonance in the music world. These small works still have an important place in concert and educational repertoires today. The study also deals with Kreisler's arrangements of the works of composers of his predecessors and the cadences he wrote. Kreisler arranged the works of composers of the Classical and Romantic Periods and made them suitable for piano accompaniment and salon music format. These arrangements reached a wider audience and contributed to the diversification of the violin repertoire. For example, he adapted Paganini's "La Campanella" for violin and piano, making it a standard piece in contemporary concert repertoire. In addition, the cadences written by Kreisler are also of great importance. The cadenza he wrote for Beethoven's Violin Concerto has become one of the most preferred and standardized cadences in today's concert repertoire. Kreisler's cadences contain rich and impressive elements of virtuosity while remaining faithful to the original themes of the works. For this reason, they are frequently used in conservatory education and professional performances. Kreisler's contributions to performance practice are also reflected in his approach to interpretation. Kreisler adopted a

lyrical and elegant style that emphasized the musical content and semantic dimension of the works. He never used his technical virtuosity for show, but to emphasize the meaning and emotional content of the works. This approach set an important example for violinists of later periods and shaped the development of interpretation. In conclusion, Fritz Kreisler's influence on the interpretive tradition of violin performance is multifaceted and profound. His technical innovations, small-form compositions, arrangements and cadences have left a lasting mark on the violin literature. This innovative and original interpretation tradition created by Kreisler continues to influence the repertoire choices and performance practices of today's violin performers. This study aims to contribute to a comprehensive understanding of Kreisler's musical legacy and to reveal his influences on violin performance in detail. Within the scope of future studies, it is suggested that Fritz Kreisler's works be analyzed more comprehensively and in depth in terms of their musical elements, and that these works be examined pedagogically. In this context, it would be useful to investigate the effects of Kreisler's small-form works on the technical and musical development of violin students with scientific methods and to compare them with different educational approaches. In addition, a comparative analysis of Kreisler's own violin performance recordings and those of later artists to reveal the similarities and differences between their interpretive traditions may provide important findings on the historical development of violin performance practice. Finally, investigating the reasons for the preference of today's violinists for the cadenzas composed by Kreisler for the concertos of earlier composers will contribute to a better understanding of performance practice from a historical and cultural perspective. This research is intended to contribute to a better understanding of Fritz Kreisler's legacy in violin art and to a comprehensive presentation of his influences on the interpretive tradition.